

HUND E G L A M

Medlemsblad for Vesthimmerland Cville Hundeførerforening

April 2010

37. Årgang

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side	3	Nyt fra bestyrelsen
Side	7	Træningstider
Side	9	Info
Side	11	Indlæg til Hundeglam
Side	12	Når lykken står en bi
Side	15	Et hundeliv 2
Side	20	Bestyrelse og udvalg

KLUBBENS HJEMMESIDE ADR:
dch-vesthimmerland.dk

Forsidefoto: Tyson, Race: "lidt af hver", Alder 1½ år, Ejers af Brian og Tine. Tyson og Brian går i øjeblikket på kurshold.
Se indlæg fra Tyson side 12.

NYT FRA BESTYRELSEN

APRIL 2010

I år er sæsonen ikke startet helt som vanlig. Kong Vinter har vist os, at han stadig har magt til at bestemme, hvornår vi kan træne. Der har været mange, der ikke har fået trænet, helt som ønsket og nogle har sikkert helt måttet udskyde træningen. Men selvom starten har budt på mange udfordringer, har det været dejligt, at se den energi, der er blevet lagt for dagen, når og hvor det har været muligt. Det giver håb om endnu en god sæson med klubhuset som dejligt samlingssted for hundefolk.

I år er der ikke startet helt så mange nye hundeførere som tidligere. Det gør forhåbentlig, at vores dygtige trænere får tid til at arbejde lidt mere med den enkelte hundefører, hvilket er helt i tråd med bestyrelsens mål om at arbejde for kvalitet frem for kvantitet. På sigt håber vi, det kan være med til at give flere hundeførere lyst, til at blive i klubben i mange år.

Nu er kvalitet jo et begreb, der afhængig af hvilke briller, der kigger på, kan variere meget. For en, er det måske vigtigt, at der er hygge i klubhuset efter træningen. At få den rette hjælp til et problem, kan være det, der betyder noget for en anden. Og for en tredje kan det, at klubben kan give tilskud til konkurrencedeltagelse være vigtigt.

Fælles for alle er dog, at ikke ret meget opfyldes uden hjælp fra andre i klubben.

Det er således meget svært, at skabe en hyggelig stemning og få en god snak, uden at der er nogen, der har låst op, sørget for kaffe og hvad der ellers hører til. Hjælpen til at løse problemer i træningen kommer kun, fordi klubkammerater har taget sig tid til at deltage i kurser og er blevet aktive trænere. Og uden et stort medlemstal, er det så som så, med at få tilskud til DM, medaljeplaceringer og lignende gode resultater.

Vi er derfor alle afhængige af at mange giver en hånd med, for at vores klub kan fungere i sin nuværende form. Opgaverne er mange, ikke alle lige store men i helheden lige vigtige.

Vi er sikre på, at der går mange dygtige folk rundt på træningspladserne - kom og fortæl hvad i kan og har lyst at hjælpe med. Nogle er gode til at bage, og i ny og næ vil en kage helt sikkert blive påskønnet i køkkenet. Ude har vi bl.a. planer om en udvidelse af vores terrasse. Her er der brug for friske brolæggere, træmænd og damer. Og så er der alle de opgaver, vi endnu ikke har opdaget.

Skulle der gå en og anden rundt med en lille træner i maven, så ville det bare være dejligt. For selvom vi har mange dygtige trænere, er der altid brug for nye friske kræfter.

Det at tage ud og konkurrere mod hundeførere fra andre klubber kan virke overvældende, men er en oplevelse alle burde unde sig selv. Mange er startet i klubben med det ene mål at få en god familiehund, der kommer, når der kaldes. Og ”uha nej tak da, vi skal bestemt ikke ud til konkurrence, for det er slet ikke noget for min hund.”

Men stille og roligt er det sket, at der er krøbet en lille ambition med ned i posen med godbidderne. For hvem ved, hvor gode vi egentlig er hunden og jeg, før vi har prøvet? Og en skønne morgen, tro det eller lad være, er vi stået uhyggeligt tidligt op, mødtes med andre fra klubben, måske nydte en Gammel Dansk, for i samlet flok at køre en time eller mere for at stå klar til den allerførste konkurrence.

Dommeren siger ”værsgo”. Lige der den første gang, tror jeg, at rigtig mange har haft hjertet helt oppe i halsen og mest lyst til at løbe hjem igen. Men bagefter ved vi, at det ikke var så ringe endda, det vi gik og tumlede med.

Førerens stressniveau på dagen, måske på grund af alt det spændende der pirrer hunden på det nye sted, er vigtige en faktore på konkurrencedagen – trods alt det forarbejde man har lagt hjemme i klubben.

Det er vigtigt at huske, at hunden ikke bevidst laver fejl, den ønsker af hele sit hjerte at gøre os glade. Går det ikke som forventet, er det enten fordi hunden ikke mestrer det, vi forlanger af den, eller endnu værre, at vi endnu ikke har lært øvelsen!

En god hundefører er derfor ubetinget en, der formår at se på egen indsats, frem for at søge fejlene hos andre. Hunden er under alle omstændigheder ligeglad med, om den vinder eller taber, men bestemt ikke ligeglad med, om den får ros eller ris. Skælder vi ud, fordi vi som hundefører har fejlet, bliver hunden utryg og har måske mindre lyst til at udføre opgaven næste gang, og så kan der være meget langt til at næste oprykning kommer i hus.

Uanset om vi er til konkurrencer, store hunde, små hunde, hygge og alle de andre skønne ting, der følger med at være DCH'er, skal vi have det rart i klubben og det kan vi kun få ved fælles hjælp. Det nytter altså ikke, at vi kun ser på vores egen lille del af verden. For uden en stor skare af folk, der kan og vil påtage sig en opgave eller to, bliver det så som så med hyggen. Hundene bliver krop umulige, fordi de ikke kan blive trænet. Og der bliver langt mellem konkurrencerne, fordi der ingen er til at udføre det store arbejde, de ligger før, under og efter.

Men heldigvis er vores klub befolket af mennesker, der gerne vil og kan. Så det bliver helt sikker et rigtig godt jubilæumsår, med mange gode oplevelser med hundene og ikke mindst hinanden.

Hilsen
Dan Hansen
Næstformand.

**NÆSTE STORE ARRANGEMENT I KLUBBEN, SOM KRÆVER
MANGE HJÆPERE ER KREDSKONKURRENCEN LØRDAG DEN
26. JUNI. RESERVÉR ALLEREDE DAGEN NU!**

VinTorvet

www.vin-torvet.dk

Himmerlandsgade 48 kld. - 9600 Aars - 9862 6292

Bliv garant

**Se alle
GarantPlus
fordelene på
www.sparhobro.dk**

 Sparekassen Hobro
Nørager afdeling

FAMILIE
DYRLÆGERNE

Aars Dyrehospital
Industrivej 4, 9600 Aars..... tlf. 98 62 31 00

Aalestrup Dyreklinik
Testrupvej 14, 9620 Aalestrup.. tlf. 98 64 15 05

Farso Dyreklinik
Industrivej 4, 9640 Farso..... tlf. 98 63 10 66

Svenstrup Dyreklinik
Hobrovej 775, 9230 Svenstrup.. tlf. 98 38 10 56

Hobro Dyrehospital
Smedevej 40, 9500 Hobro..... tlf. 98 52 33 22

Rousen
-den bedste handel

v/ Jørgen Nielsen

Vestre Boulevard 29 A, Aars
Tlf. 98 661 461 . 70 111 000

**Gør dine indkøb
hos vores
annoncører,**

- de støtter os...

expert

Arne's Foto og TV

Himmerlandsgade 57 . 9600 Aars . Tlf. 98 62 17 99

TRÆNINGSTIDER

TRÆNINGSTIDER FORÅR fra 8. april 2010					
HOLD	TRÆNER	TLF	MAN	TORS	Areal
Ny agility	Camilla Brasted Dan Hansen Christine Bezemer	27593476 98681998-25394121 5160 4242		18.00	Agility
Agility	Dan Hansen Rene Pedersen	98681998-25394121 31371255		19.30	Agility
E + øve.A	Finn Andersen	9865 8511		18.30	Bach 2
A	Kim Fauerskov	9865 8273	18.30		Blæsborg / overfor klubh.
C/B konk.	Birgit Fauerskov Michael Pavar	98658273-40757328 97511455-28292328			
C/B turbo	Anders Kallestrup Dorthe Madsen	30325019 98562003		19.00	Bønne-lykke
Fortsæt.-1	Bente Christensen Esther Nielsen	9862 3307 9855 1200	19.00		Bach 2
Ny C	Lena Andersen Ulrik Hosbond	2077 1636 6165 4868	19.00		Bønne-lykke
Fortsæt.-3	Brian Veje Ove Jensen	21748194-98631801 4055 2462		17.30	Bach 1
Hyggehold	Leonard Christensen Henning Kristensen	9862 3307 40468476-98569303	19.00		Bach 1

TRÆNINGSTIDER KURSUSHOLD fra 8. april 2010					
HOLD	TRÆNER	TLF	MAN	TORS	Areal
Kursush.1	Mette Johannesen Maria Bertelsen	98625625-51948456 25399869		17.30	Overfor klubhus
Kursush.2	Dorthe Ellegaard Betina Vestergård	6050 6068 4029 3760		17.30	Blæsborg
Kursush.3	Helle Kristoffersen Hans Werner Gruhn	9866 4379 9864 9306		17.30	☐ v. cross- clubvej
Kursush.4	Helle Johnsen Jeanette Hjort	2325 0116 2461 2192		17.30	Ved Δ eller Bønnelykke

Søndergården 12 9640 Farsø
www.sparex.dk

FODERBUTIKKEN

ÅBNINGSTIDER:

Mandag & onsdag.....kl. 16.00-18.00

Fredag.....kl. 14.00-18.00

Lørdag.....kl. 10.00-14.00

Skovlvejen 4 · Lille Binderup · 9610 Nørager
tlf. 98 65 41 44 · 61 76 08 44 · www.foder-butikken.dk

INFO

KÆLEDYRETS SIDSTE HVILESTED

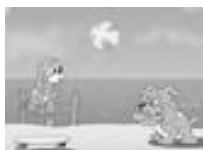
Dyregravpladser og krematorier

Hunde, katte og fugle må nedgraves i egen have, hvis der er længere end 50 m til nærmeste drikkevandsbrønd eller boring (BEK nr. 633 af 11/9 1990, § 1, stk. 3). Man kan også få sit dyr begravet på en dyregravplads.

Se nærmere på Dyrenes Beskyttelses hjemmeside.

LØSE HUNDE PÅ DANSKE STRANDE

Efter naturbeskyttelseslovens § 22 af 20. oktober 2008, som ændret ved **lov** nr. 1336 af 19. december 2008, skal **hunde** i perioden 1. april-30. september føres i snor **på** strandbredder og andre kyststrækninger.
(citat fra Dyrenes Beskyttelse)

HUNDEVITS:

-Hvorfor står der hunde ingen adgang udenfor loppemarkedet?
Det er fordi, det flere gange er sket at en tilskuer-hund har stjålet hele forestillingen.

INDLÆG TIL HUNDEGLAM

har du en god idé, en historie, et billede eller noget andet, som du gerne vil dele med andre i DcH Vesthimmerland, så ring eller send en e-mail til:

E-mail: hundeglam@smilemail.dk

Redaktør: Lene Krogholm:

l.krogholm@smilemail.dk tlf. 98 63 32 75, 22 68 53 75

Det kan f.eks. være sjove historier fra konkurrencerne og måske endda nogle billeder, eller noget helt andet, der er frit spil så længe det er relevant for DcH Vesthimmerland's medlemmer.

Alle indlæg modtages, men hvis der er flere indlæg end der er brug for, vil indlægget blive gemt til næste nummer af Hundeglam.

STOF TIL BLADET SKAL VÆRE I HÆNDE SENEST DEN 15. MAJ.

Til udgivelse medio næste måned.

**NØRAGER
TRÆLASTHANDEL**

Vi har alt til landbrugsbyggeri – og resten har vi også...

Direkte fabriksleverance af:

- Alt til tagbeklædning
- Alt til murværk
- Alt til fundamentet

Bredgade 10 . 9610 Nørager . Tlf. 98 55 12 66

TRÆLAST . BETONVARER . BYGGEMARKED

NÅR LYKKEN STÅR EN BI

Her er en lille fortælling om mit liv som hund og om hvordan jeg er havnet i Hundeglam.

Jeg hedder Tyson en jeg er en stor og glad hund på 1½ år.

Mine forældre er en labrador og en blanding af new-foundlænder-bernersenne, men mange forveksler mig med en rottweiler pga. mine aftegninger.

Mit første hjem jeg havde som hvalp: Jeg voksede op hos nogle mennesker, der ikke havde tid og overskud til mig og min efterhånden store størrelse. Det resulterede i, at jeg kom på hundehjem, da jeg var 11 måneder. Der ventede jeg tålmodigt, og lidt bedrøvet på min videre skæbne.

En dag dukkede der en familie op med to børn. Jeg fik lov til at snakke med hele familien og var så glad for, at der var nogle, der ville snakke med mig. Jeg kørte med min nye familie hjem og til min overraskelse, var der en hund mere hos dem. Jeg snakkede med den anden hund og vi blev hurtigt venner. Efter en tid kørte familien mig tilbage til hundehjemmet og kørte så videre.

ÆV-ÆV! Det varede dog kun en time, inden de igen var tilbage. De tog mig så med hjem og denne gang fik jeg lov til at blive hos dem.

Nu er jeg hos familien. Jeg er hurtigt blevet meget glad for min nye situation.

Jeg kan godt være lidt ked af det, når mine ejere er væk, men jeg er bare så bange for, at de skal forlade mig. Jeg skal lige tilpasse mig mit nye liv. Heldigvis har jeg en anden hund at være sammen med og vi har fået en fin hundegård, hvor vi kan gå indenfor, hvis vi synes, der er for koldt. Den hund, som familien havde, da de fik mig, er desværre død nu. Der er så kommet en ny hund til, som jeg også er rigtig glad for. Han hedder Balder og er en Cavalier King Charles Spaniel på to år.

Vores ejere er nu blevet enige om, at vi skal ud og møde andre hunde. Vi er kommet på et hold med en masse andre hunde og der er rigtig mange godbidder til os, hver gang vi gør noget rigtigt. Det er bare så sjovt at komme ud og røre sig, når man har sine ejere med. Det er godt at blive

aktiveret. Lige nu er det svært at finde steder, hvor vi kan træne, men al den sne forsvinder vel snart, så jeg rigtig kan komme ud og se, hvordan hundeklubben ser ud. Jeg elsker at blive trænet og jeg gør alt, hvad jeg kan, for at blive bedre sammen med min ejer. Så kan den dygtige hundetræner nemlig vise mig nye ting, jeg kan lære.

Sidst jeg var til træning, kom der en dame, der tog billeder af os. Hun spurgte, om jeg kunne fortælle min historie og selvfølgelig kunne jeg det. Jeg vil gerne vise, at der er mulighed for at få et nyt og godt liv, selv om man har fået en lidt skidt start.

Dette var en lille hilsen fra en heldig hund (og en heldig ejer).

Med venlig hilsen
Tyson (og Brian)

ULLITS AUTOVÆRKSTED

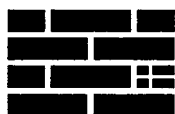
v/ Frank Pedersen
Tinghusvej 10, Ullits, 9640 Farsø
Tlf. 98 63 40 38

Oles Smedeforretning

Autoriseret VVS installatør
Alt i VVS, Kloak
Stål og Landbrug

Løgstørvej 117 · Haubro · 9600 Aars
Tlf. 9863 4213 · Mobil 20 434 213

**Hornum Murer- og
Entreprenørforretning**

Knud Kristensen a/s

Gyvelgårdsvej 5 . Hornum
9600 Aars . Tlf. 98 66 11 00

Schäffer

Minilæssere fra kr. 109900,-
Leasing fra 1575,- pr. md.

MTD
YARD-MAN

Have/arkmaskiner

ECHO

Maskinhandler Finn Aagesen
Nibevej 116 · 9640 Farsø
Tlf. 9863 3222 · www.finnaagesen.dk

PRÆMIER TIL ALLE FORMÅL

Har din klub eller forening et større arrangement, giver vi gerne forslag og tilbud.

Se lidt af udvalget på:

www.skyum-pokaler.dk

SKYUM POKALER

Borgergade 15
Aalestrup

Tlf: 9864 1063

ET HUNDE LIV 2

Skrevet af Svend Aksel Nielsen (S.A.) red.
Fortsættelse fra Hundeglam feb. 2010

I september var Tøsen blevet 9 mdr. gammel, og da man samtidig startede et hold nye hunde i politihundeforeningen i Hobro, blev Tøsen og jeg et par af deltagerne. Der blev startet med skoledressur: lineføring, fri ved fod, dæk, apportering, osv. Meget af det havde jeg lært Tøsen, inden jeg startede i Hobro, jeg havde jo læst alt, hvad jeg kunne finde om hundedressur, og så var jeg bare gået i gang, kunne simpelt hen ikke lade være.

Det var sådan i hvert fald i Hobro dengang, at når man kunne en øvelse (eller var moden til at komme videre i programmet), så blev man rykket over på et hold, hvor der foregik sværere øvelser. F.eks. når ens hund kunne lave en færdig apportering, blev man rykket over på et hold, hvor man også trænede spor. Man anså det for nytteløst at lære en hund spor, når den ikke kunne apportere, fordi det jo handlede om at finde nogle genstande, som den så skulle apportere. Man ville for alt i verden ikke tillade, at en hund gik over de fundne genstande. At lægge godbidder på sporet kendte vi slet ikke. Nej, hunden skulle være så glad for at finde genstande og aflevere dem til hundeføreren, at det var ”løn” nok for hunden.

I det hele taget brugte vi slet ikke godbidder i dressuren. Man brugte ris og ros. Når hunden gjorde det rigtige, blev den rost, så den virkelig kunne forstå, hvor glad man var for, at den gjorde det rigtige. Og hvis den gjorde det forkerte, lød der fjøj, så hunden forstod, at det var noget lort, den havde lavet. Her skal man så huske, at det er utrolig vigtigt, at man roser hunden lige i det øjeblik, den gør det rigtige, og ligeså vigtigt er det, at man riser, lige i det øjeblik hunden fejler. Og så skal man ikke rise eller rose i flere minutter eller bare et enkelt minut, så forstår hunden ingenting. Vi havde

en målestok for ris og ros, der lød: Hvis du ikke kan se det på din hund, når du roser den, eller hvis du ikke kan se det på din hund, når du riser, så hverken roser eller riser du. Og så lærte vi, at vi ikke skulle gå og snakke med hunden, vi skulle rise og rose det nødvendige, for at gøre det lettest muligt for hunden. Det med at samtale med hunden kunne vi gøre hjemme i sofaen om aftenen, når det ikke handlede om dressur (indlæring).

Den vigtigste øvelse i skoledressuren var lineføringen. Her skabte man forholdet mellem hund og fører. Og her skulle hundeføreren ”vise”, at han var førerhund, og at hunden var nr. to i rangordenen. En hund der accepterer dette, er en meget lykkelig hund. Den vil altid være 100 % opmærksom på sin fører, og det er en betingelse for, at man kan lære hunden, det man ønsker. En hund, der er mere optaget af andre hunde, eller hvad nu der foregår omkring den, eller er ligeglad med sin fører, den betragtede man som ubrugelig, eller snarere man betragtede hundeføreren som uduelig. Om lineføring hed det sig: Du kan lære en hund lineføring på 10 minutter. Du kan ikke lære en hund lineføring på et halvt år.

Metoden gik på, at man gav hunden et hug i halsbåndet, hvis den gik for langt fremme, og når den så gik, hvor den skulle, fik den ros, så den forstod det. Og hvis den kom bagefter, fik den også et hug, så den kom frem og blev rost, når den gik hvor den skulle, (metoden anvendes vist ikke i dag).

Jeg synes, metoden var i orden. Problemet med metoden kunne være, at så mange hundeførere ikke forstod det med rosen, og heller ikke kunne lære at rose på den rigtige måde, og på det rigtige tidspunkt, og uden det blev til en ”samtale” med hunden.

Filosofien bag metoden er denne, at hundemoderen der opdrager sine hvalpe altid napper hvalpen i struben, hvis den ikke makker ret. Og to voksne hunde, der toppes (for alvor), griber altid efter struben på modstanderen, og når slagsmålet slutter, står sejrherren med gabet over struben på taberen.

I det hele taget var metoderne i politihundeforeningen meget inspireret af, hvordan hundene reagerede overfor hinanden, for at forstå hvordan vi skulle te os som førerhund.

For mig er der ingen tvivl om, at stødet i halsen under indlæring af lineføring havde en større psykisk betydning, end det var en fysisk smerte. Lineføring i politihundeførerforeningen var ikke en skønhedsøvelse, det var

ikke vigtigt om hunden sad lige ved førerens side, men det var utrolig vigtigt, at hunden sad ved førerens venstre side her og nu, når kommandoen plads lød.

Jeg kom ret hurtigt til at træne spor. Som makker fik jeg en rutineret hundefører, Hans Nielsen hed han.

Han gik med en ældre sølvgrå schæferhan, der hed Sam, og vi nye i faget så meget op til Hans og Sam, for de var et meget dygtigt par, som kunne lave en masse "hundekunster."

Når man skulle indlære spor, foregik det på følgende måde: Man dækkede sin hund af på startstedet, derefter gik man en 20 - 25 skridt ud i terrænet.

Derefter gjorde vi hunden opmærksom på, at man havde apportbukken i hånden. Når man var sikker på, at hunden havde fattet interesse for, hvad der foregik, viste man hunden, at man lagde apportbukken i græsset, så gik man tilbage til hunden, tog den i line, viste med håndbevægelse, hvor man havde gået, gav hunden kommandoen SØG SPOR.

Det vidste hunden selvfølgelig ikke, hvad betød, men den skulle jo ud og hente sin apportbuk, og da den lå gemt i det høje græs, blev den jo nødt til at til at bruge sin næse, og så blev der ikke sparet på rosen, for nu gjorde den jo, som vi ønskede, og der blev selvfølgelig heller ikke sparet på SØØØG SPOR. Når hunden havde forstået, hvad sporsøg handlede om, var det bare med at træne en masse spor.

Hans havde en teenagedatter, Erna, hun var næsten altid med Hans til træning, og hun var fast sporlægger. Hun blev udstyret med fire flag og nogle genstande (som kunne være hvad som helst, bare der var fært ved dem).

Erna plantede et flag, gik ud i terrænet, som vi jo gør, når man lægger spor, droppede en gang imellem en genstand, og et par hundrede m længere fremme plantede hun flag nr. to, hvor så sporet sluttede.

Derefter gjorde hun det, at hun fjernede sig en snes skridt vinkelret bort fra sporet, plantede flag nr. 3, og så lagde hun et spor på tilbagevejen også. Da begge hunde blev startet i samme ende betød det, at den ene hund kom til at gå imod det, vi kalder færtretningen, for den ene hund startede der, hvor 1. spor startede, og den anden hund startede, der hvor spor nr. 2 sluttede.

Hverken Tøsen eller jeg eller for den sags skyld de andre hundeførere fandt, at der var noget galt med det, så det fungerede bare.

Udover skoledressur og spor skulle der også læres mandsarbejde og rundering. Når jeg tager dem samlet, er det fordi, at en rundering ofte sluttede med at anholde en flygtende person (figurant), men øvelserne blev også trænet hver for sig. En af de allerførste gange, jeg var med til at træne mandsarbejde (jeg havde på det tidspunkt aldrig haft ærmet på), sagde lederen: Ham lærlingen kan tage ærmet i dag. Og Yelva, så starter vi med Alf. Når vi efter endt træning sad og snakkede hund, var det ofte historier om Alf vi hørte, figuranterne var ikke altid lige glade for Alf, han havde for mange unoder, og vi nye i faget lyttede jo.

(tyv har taget damens taske, hund forsvarer "lille-mor".)red.

Og Yelva så starter vi med Alf, ordene blev ligesom hængende i luften. Jeg var nok på nippet til at undslå mig, men der stod nogle erfarne hundeførere/figuranter omkring mig og alles

blik var rettet mod mig, og jeg indså, at enten tog jeg ærmet, eller også var jeg færdig med at træne hund i politihundeforeningen.

Vi skulle træne stop af flygtende person. Jeg fik en udmærket instruktion. Jeg fik beskyttelsesærmet på venstre arm, (man brugte ikke beskyttelsesdragt, kun et ærme) i højre hånd blev jeg udstyret med en pistol (med løs krudt). Jeg skulle flygte ud i terrænet. Efter 15 – 20 skridt blev jeg anråbt af hundeføreren, "stands eller jeg slipper hunden", jeg skulle så affyre et skud mod hunden, (for at hidse den højt op) og flygte videre og efter endnu nogle skridt, blev jeg igen anråbt, og igen skulle jeg affyre et skud, og så lød kommandoen "tag manden". Et øjeblik efter hang Alf i ærmet, og jeg huskede at følge med ham og ikke gå imod ham, da han greb ærmet (hvis jeg havde gået imod ham, ville der være fare for Alf havde væltet mig, og så kunne situationen være blevet farlig).

Efter endnu nogle øjeblikke var Yelva på stedet og havde fat i halsbåndet på Alf, og så blev jeg instrueret i ikke at gøre modstand, bare være helt passiv, gjorde jeg det mindste modstand, ville Alf ikke slippe ærmet, men slås.

Da jeg var færdig med Alf, stod der 4 mere, som også skulle fange en flygtende person, så jeg flygtede videre, dog med den undtagelse, at nogle af gangene blev pistolen udskiftet med kæp, med hvilken jeg skulle give hunden tre - fire lette slag hen over siderne, mens den hang i ærmet.

Det var en meget sej hundemand, der hen under aften vendte hjem til Thorup, 5 schæferhunde, alle tunge hanner havde jeg været figurant for i den sværeste af mandsøvelserne. Ham lærlingen, som lederen yndede at kalde mig, var blevet udlært hundemand, sådan følte jeg det i hvert fald.

En gang årligt var der kåring i foreningen. Det var det store mål for mig at lave en rigtig politihund, at få betegnelsen PH indført i stambogen var stort, og så gav det samtidig adgang til at stille op i den fornemme brugs-klasse på udstillinger.

Den 24. juni 1964 var der kåring i Hobro. Sammen med en anden hundefører fra Hobro + to hundeførere som kom fra Dronninglund, var vi blevet godkendt til at stille op til kåring.

Dommeren var en politimand fra Århus, han hed E. Zacko. Vi bestod alle fire. på Tøsens bevis stod der 97 point (det var af 110 mulige).

Senere på året blev jeg deltager i politiets landskonkurrence (for civile politihunde), man holdt konkurrence for tjenestehunde om lørdagen, og om søndagen var der konkurrence for civile politihunde.

Jeg husker, at det generede mig, at det ikke kunne være samme dag og sammen med tjenestehundene. Ikke for det, jeg blev om ikke sidst, så dog en af de sidste. Så er det man skal vælge og sige, at det vigtigste er ikke at vinde, men at deltage.

Jeg var blevet medlem af Schæferhundeklubben, det var en fordel, når man interesserede sig for avl. Jeg havde planer om at trække et kuld hvalpe på Tøsen, men så kom jeg jo til at mangle en hund at træne med, så jeg måtte have en hund mere, men sådan en koster penge, og jeg skulle egentlig have købt mig en motordrevet græsslåmaskine, i stedet for den håndskubber, som jeg brugte til min store græsplæne.

Men det blev altså en hund, jeg købte. En 8 ugers schæferhan, hentet i Silkeborg, i stambogen hed den Drot, og det kaldte vi ham også.

Drot blev så min næste legekammerat på træningspladsen og helt sikkert en god legekammerat, faktisk var han en forrygende god arbejdshund, stærk af krop og hård og skarp af karakter, og ren i sit mandarbejde. I de hjemlige omgivelser var han en fredelig stuehund. Men jeg havde købt ham i den formening, at han skulle blive en god eksteriørhund, det skulle hans afstamning være garant for, men sådan går det jo ikke altid. Han blev ikke hunden, der ville gøre sig i en udstillingsring.

Den 23. juli 1965 var der igen kåring i Hobro. Drot var nu 16 mdr. gammel, og jeg stillede op med ham til kåring. E. Zacko var igen dommer og han bedømte Drot til 105 point. Det højeste pointtal nogen hund fra Hobro hidtil var kåret med, betroede Zacko mig.

En uges tid senere solgte jeg Drot til en tjenestehundefører fra Aalborg, der havde mistet sin tjenestehund, og Drot kom til at leve i mange år, som en højt værdsat tjenestehund.

(fortsættelse følger)

BESTYRELSE OG UDVALG

POST	NAVN	TLF.	MAIL
Formand	Birgit Fauerskov	98 65 82 73	formand@dch-vesthimmerland.dk
Næstformand	Dan Hansen	98 68 19 98	hansentrolldbjerg7@yahoo.com
Kassere	Dorthe Ellegaard	60 50 60 68	kassere@dch-vesthimmerland.dk
Sekretær	Kristina Nørgaard Engemann	98 67 43 97	gundersted@yahoo.dk
Medlem	Gert Kristensen	98 64 70 39	gert@rueholm.dk

BLADUDVALG

POST	NAVN	TLF.
Redaktør	Lene Krogholm	22 68 53 75

Kontaktperson fra bestyrelsen: Kristina Nørgaard Engemann

ARRANGEMENTSUDVALG

POST	NAVN	TLF
Formand	Helle Johnsen	98 62 60 02
Medlem	Helle Kristoffersen	98 66 43 79
Medlem	Brian Veje	21 74 81 94
Medlem	Leif Madsen	98 55 12 96

Kontaktperson fra bestyrelsen: Birgit Fauerskov

MATERIALEUDVALG

POST	NAVN	TLF
Medlem	Hans – Werner Gruhn	98 64 93 06

Kontaktperson fra bestyrelsen: Dan Hansen

KONKURRENCEUDVALG

POST	NAVN	TLF
Medlem	Gert Kristensen	98 64 70 39
Medlem	Kim Fauerskov	98 65 82 73
Medlem	Martin Abildgaard	98 66 40 26
Medlem	Ulrik Hosbond	61 65 48 68
Adm. medlem	Birgit Fauerskov	98 65 82 73
Køkken ansvarlig	Lene Krogholm	22 68 53 75

KØKKEN/RENGØRINGSUDVALG

POST	NAVN	TLF.
Medlem	Merete Bennov	98 62 18 39
Medlem	Bettina Værum Provst	98 64 84 97
Add hoc	Lene Krogholm	22 68 53 75

Kontaktperson for køkken/rengøringsudvalg: Birgit Fauerskov

WEBMASTER

NAVN	TLF.
Gert Kristensen	25 67 21 12

UDDANNELSES OG TRÆNERUDVALG

POST	NAVN	TLF.
AGILITY	Renè Pedersen	31 37 12 55
Medlem	Lis Porsborg	98 62 17 89
Medlem	Lisbeth Kristensen	98 55 17 13
Medlem	Merete Bennov	98 62 18 39

Kontaktperson for uddannelses og Trænerudvalg: Dorthe Ellegaard

SPONSOR/"TJEN PENGE"- UDVALG

POST	NAVN	TLF.
Medlem	Jens Værum Provst	98 64 84 97

Flere medlemmer efterlyses – kontakt Kristina Nørsgaard Enemann

SCRAPBOG

POST	NAVN	TLF	MAIL ADR.
Medlem	Esther Nielsen	98 55 12 00	Esther.nielsen@privat.dk
Medlem	Inger Krisen- sen	98 62 21 21	

HUNDEKONSULENT

NAVN	TLF.
Lis Porsborg	98 62 17 89

HUNDEVITS:

"Er det her jeg kan købe en vagthund?"

- "Beklager, du er akkurat kommet for sent. Den netop blevet stjålet!"

Tlf 72170144

K9shoppen.dk
professionelt hundesportsudstyr

K9shoppen.dk er en ny webshop med professionelt hundesportsudstyr og hundefoder.

Hundefoderet er et nyt unikt svensk hundefoder, som er garanteret uden rester af antibiotika, hormoner og salmonella - Bozita Robur. Baseret på 100% fersk kød, ris og majs.

K9shoppen.dk er konsulent, for den danske importør af Bozita og Bozita Robur, i Midt- og Nordjylland. Vi søger forhandlere. Kontakt os for et uforpligtende tilbud.

Julius K9
Aesthetics and Harmony

BOZITA ROBUR
The Functional Dog Food

info@k9shoppen.dk
Dr. Christinesvej 10 | 9600 Aars

Tænker du på at skifte...

... så skift til Sparekassen Himmerland.
Det er gratis! Ring på 9862 1700 og få en aftale

HIMMERLAND
-lidt mere nærværende

Sparekassen Himmerland A/S • Himmerlandsgade 74 • Aars
tlf. 9862 1700 • himmerland.dk

KLUBHUSET!

- stedet hvor hundefolk mødes...

Land & Fritid

– når kun det bedste er godt nok

Vi har alt til din hund og har vi ikke vil vi gøre alt for at skaffe det.

Kvalitetsfoder fra Royal Canin

Alt til hunden - kig ind og se det store udvalg

Vestvej 2
9600 Aars
Tlf. 33 68 76 00

Åbningstider:
Man.-fre. kl. 9.-17.
Lør. kl. 9-12.

**Land &
Fritid**

Sparekassen Farsø

- danmarks sundeste virksomhed

**Sundheds
Certificeret**

2008-2010

**Torsdag den 2. oktober 2008
blev Sparekassen Farsø
udnævnt til Danmarks
sundeste private virksomhed!**

Sund økonomi

Sparekassen Farsø er et moderne og økonomisk velfunderet pengeinstitut med 100 dygtige medarbejdere, der kan kunsten at præstere sund økonomi.

Lokalt engagement

Sparekassen Farsø er din aktive samarbejdspartner - også for de mange foreninger der gør lokalområdet levende.

Vi yder opbakning til mange foreninger fordi vi tror på at kvaliteten af et lokalsamfund bl.a. kan ses på de positive aktivitetsmuligheder, der er for børn, unge og ældre.

Læs mere om Sparekassen Farsø på:

www.sparfar.dk.

Vi sætter ting i gang!
Nørregade 1 • 9640 Farsø
www.sparfar.dk • 99 49 14 00

